

LENAERTS, Hendrik (Antwerpen 20 november 1842 – Antwerpen 14 november 1870).

Was kleermakerszoon en volgde lager onderwijs bij meester Myin in de Kammenstraat. In 1860 werd Lenaerts 'laureaat' van het atheneum te Antwerpen en kreeg hij een aanstelling als onderwijzer bij de middelbare school aldaar; in 1862 werd hij er gediplomeerd leraar. In 1869 nam hij om gezondheidsredenen ontslag. Lenaerts, die van 1861 tot 1863 lessen in de welsprekendheid had gevolgd bij Jan van Beers, trad herhaaldelijk, in en buiten Antwerpen, als redenaar op.

Hij werkte met proza en gedichten mee aan *Alle-mans Vriend*, *De Vlaamsche School* en andere tijdschriften, en met politieke bijdragen aan diverse dag- en weekbladen; hij schreef ook een roman (*Vrouwenlist*, 1869). Vlaamsgezind liberaal en lid van de loge, werd hij, na het hoofdredacteurschap van het dagblad *De Koophandel* te hebben geweigerd, in 1866 secretaris en in 1867 voorzitter van de door Julius de Geyter gestichte Liberale Vlaamsche Bond en redacteur van de organen daarvan, de weekbladen *De Vooruitgang* en *Recht door Zee*. Van zijn Groot-Nederlandse gezindheid legde hij, diplomatieker dan De Geyter, getuigenis af in een lezing op het Nederlandsch Taal- en Letterkundig Congres te Gent in 1867, terwijl hij op het daaropvolgende Congres in Den Haag (1868) pleitte voor een geschiedenis van de Nederlandse 'stam'. Rusteloos actief als flamingantisch en strijdend-vrijzin-

Hendrik Lenaerts trad als Vlaamsgezind redenaar binnen en buiten Antwerpen op. Hij werd in 1867 voorzitter van de Liberale Vlaamsche Bond. (AMVC)

nig redenaar, onder meer in het Komiteit der Volksvoordrachten, waarvan hij secretaris was, bezweek hij op jeugdige leeftijd aan tuberculose.

WERKEN: *Vaderlandsche historie* (volksvoordrachten), 1861; – *Vrouwenlist*, 1869.

LITERATUUR: M. Rooses, *Brieven uit Zuid-Nederland*, 1871; – G. Schmook, *Multatuli in de Vlaamse gewesten*, 1949; – H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse gedachte*, III, 1964.

LUDO SIMONS*